

Sygn. akt III KK 115/18

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **J. D.**,
podejrzanego o czyn z art. 207 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 10 kwietnia 2018 r.
wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Ł. postanowieniem z dnia 9 listopada 2017 r., sygn. akt II Kz [...], utrzymał w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 31 sierpnia 2017 r., sygn. akt II K [...], którym umorzono z powodu niepoczytalności podejrzanego J. D. postępowanie karne o zarzucony mu czyn z art. 207 § 1 k.k. i orzeczono wobec niego środek zabezpieczający w postaci umieszczenia go w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym.

Obrońca podejrzanego wywiódł kasację od postanowienia Sądu odwoławczego, w której zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia argumentując, że zastosowanie tak drastycznego środka zabezpieczającego może spowodować nieodwracalne skutki dla podejrzanego, zwłaszcza, gdy istnieją poważne wątpliwości w zakresie stosowania wobec niego środka w postaci umieszczenia go w zakładzie zamkniętym.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Ł. w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej oraz wskazał na niezasadność wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Należy zgodzić się z prokuratorem, że wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia nie zasługuje na uwzględnienie.

Decyzja o skorzystaniu z unormowania zawartego w art. 532 § 1 k.p.k. powinna mieć miejsce tylko w wyjątkowych wypadkach, trzeba bowiem mieć na uwadze, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego orzeczenia, objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć i prawidłowości procedowania sądu odwoławczego.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego konsekwentnie wskazuje się, że za wstrzymaniem wykonania orzeczenia przemawia uznanie, iż ranga i charakter zarzutów podniesionych w kasacji wskazuje na ich oczywistą trafność, jak również występowanie okoliczności nakazujących przyjąć, że wykonanie orzeczenia pociągnie dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (zob. np. postanowienia: z dnia 29 sierpnia 2012 r., II KK 184/12, LEX nr 1220791; z dnia 4 października 2012 r., II KK 56/12, LEX nr 1220820; z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 356/13, LEX nr 1427395).

W niniejszej sprawie wskazane wyżej przesłanki wstrzymania wykonania orzeczenia nie zachodzą. Stanowisko co do podniesionych w kasacji zarzutów rażącego naruszenia prawa procesowego Sąd Najwyższy zajmie po jej rozpoznaniu na rozprawie. Obecnie nie można przyjąć, nawet dostrzegając wady uzasadnienia postanowienia Sądu II instancji, że prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji jawi się jako szczególnie wysokie. Należy mieć też na uwadze, iż w odpowiedzi na kasację prokurator przedstawił argumenty, które jego zdaniem świadczą o oczywistej bezzasadności tej skargi.

Skarżący nie wykazał też w sposób przekonujący, że wykonanie zaskarżonego kasacją postanowienia dla J. D., który w świetle sporządzonej opinii lekarskiej niewątpliwie wymaga leczenia, spowoduje wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie